

Ne hűd erigány, ne hűd est a' nótát
 Akárczának híres indulóját.
 Jaj a' szívem mintha megszakadna
 Magyar dalra, magyar indulóra.
 Törd el inkább szív hegedűdet,
 Menj a' síkra s' mélyen eltemessed.
 Minek élne velünk búbanatos
 Hegedűnek búbanatos hangja!
 Holt menyasszonyt s' nársi koszorúját
 Egymás mellé, egy mély sírba zárdak.
 Délkeletől a' ki elhísvérrel
 Faltörégin hegedűnek élkel,
 S' ha megáradt érzelmeink' folyója,
 E' folyónak haladó hatálya:
 Hangsereged volt, és ábrándos hangját
 Nincs senki kik visszaadni tudná!
 Hagyd el, hagyd el füstös palotádat
 Hord el innét vándor sátorfádat.
 Minek a' dal a' mi fölhevítse,
 A' magyarnak kardja többé nincsen.
 A' ki nyugzik kün' a' temetőbe!
 Minek annak a' erigány zenéje.

Berecz K.

MAST R
THEO. M. M. M. M. M.
KENTVILLE